

Nærkontakt med fremtiden

En skulptur og en tidkapsel. Fylt av søte drømmer og bange anelser signert hundrevis av norske skoleelever. Om tju år skal skulpturen åpnes og de unge voksne får se sine hilsener til fremtiden igjen. Det samme vil skje på grensen mellom USA og Canada, på Hawaii, i Japan og Australia.

■ TEKST: ULF RENBERG
■ FOTO: MIMSY MØLLER

Den to tonn tunge og runde betong-«pyramiden» med tittelen «Solekko», blir avduket på plassen foran Teknisk Museum førstkommande tirsdag. Skulpturen er med i et verdensomspennende skulpturprosjekt, basert på tankene til den oppvoksende generasjon og knyttet til sol-året.

JORD, SOL, UNIVERS

Skulpturene blir forskjellige og tilpasset stedene der de står. I alle blir det lagt inn en kapsel med tegninger, dikt og formingsarbeider der skolelever uttrykker noe om sine drømmer, bekymringer og fremtidshåp, sier den amerikanske skulptøren Kate Pond, prosjektets leder. Hun har arbeidet med offentlige skulpturer som skal styrke samarbeidet mellom mennesker og nasjoner i 20 år.

Prosjektet symboliserer vår tilhørighet til jorda og universet. Skulpturenes form og plassering er knyttet til vår- og høstjevndøgn, sommer- og vintersolhverv forskjellige steder på kloden. Den første skulpturen ble reist i Standstead, Quebec, nær grensen mellom Canada og USA, i 1993. Neste år reises en skulptur i Honolulu på Hawaii, i 1998 kommer en skulptur i Sendai, Japan, og ved vintersolhverv i 1999, på terskelen til det nye årtusen, kulminerer prosjektet med en skulptur nær Stenbukkeas vendekrets ved MacKay, Queensland, i Australia.

OPP-NED

Formen og vinkelen på «Solekko» er slik at når sola står som høyest på den lengste dagen, 21. juni, så kaster den ingen skygge. Også de andre skulpturene markerer, på forskjellig måte, de andre store «solbegivenhetene».

Veldig nødvendig prosjekt, sier 7. klasse-elevene fra Montessori-skolen. De sitter langs et langt bord i Teknisk Museum og tegner og skriver. Det skorter ikke på ideer og engasjement. Elever fra Kjelsås, Korsvoll, Furuset, Tveita og Volle skoler, har også vært i sving.

I bakgrunnen «Solekko». Før avdukingen tirsdag skal skulpturen få et ytre lag av ferrosement. Kate Pond forklarer prosjektets idé til Bettina Lundo, Anika James, Caroline Heien Berg, Fredrik Brynildsen og Aksel Erik Hillestad.

(Foto: Mimsy Møller)

– Det går jo nedover nå med alle krigene og forurensningen», sier Fredrik Brynildsen. – Men vi må være litt optimister. Det må da være en måte å snu det på? Hans eget bidrag til tidkapselen er et opp-ned bilde. Svarte fabrikker spyrr ut avgasser, men snu bildet, og sola skinner over grønne bakker.

– Det blir flest norske elevarbeider i Oslo-skulpturen, men vi legger også inn dikt og bilder laget av skolelever fra Hawaii og Canada, og norske elevarbeider blir med til de andre skulpturene, sier Pond.

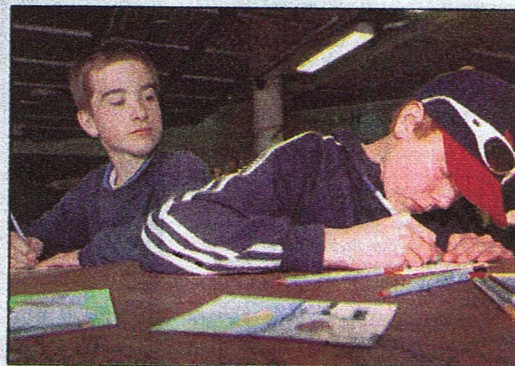
LITT UDDØDELIGE...

Skulpturene skal samarbeide med omgivelsene og de skal ikke fokusere på det ensomme eller isolerte mennesket, men på felleska-

pet. Når vi plasserer en skinnende metalltopp på «Solekko», er det fordi det skal samle ung og kreativ energi fra hele verden.

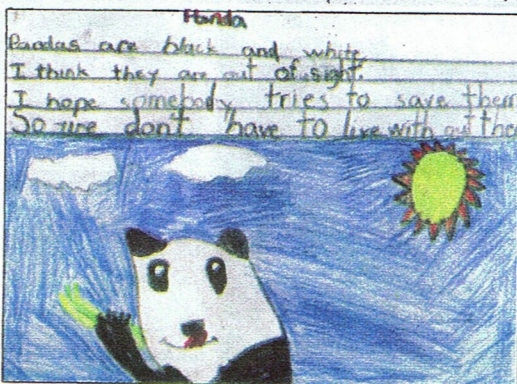
Kate Pond er overbevist om at kunst kan bidra til fredsarbeidet. – Det viser seg at barn og ungdom verden over har de samme tankene, selv om de uttrykker seg forskjellig. Håpet er at prosjektet vil bidra til å gi dem en opplevelse av å tilhøre et større fellesskap. Og, fordi de lager noe i dag som vil bli sett i fremtiden, kanskje en følelse av å være litt uddødelige også.

«Solekko» er finansiert av The American-Scandinavian Foundation og med bidrag fra 120 givere i USA. Den er laget på Teknisk Museum og foreløpig er skulpturen sikret plass foran museet i fem år fremover.

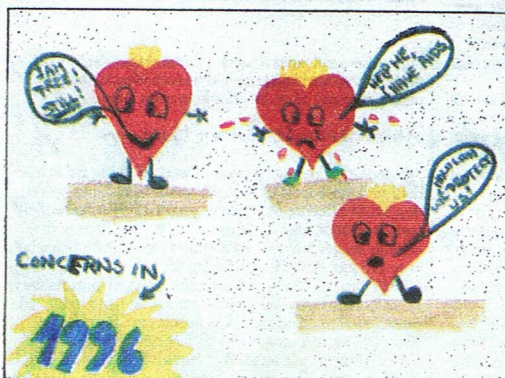

Alexander Valbo (t.v.) og Henrik Bergesen hilses til fremtiden...

(Foto: Mimsy Møller)

Loren Labonte i Sutton i Canada bekymrer seg for pandaen.

Caroline Heien Bergs hjerterukk: «Jeg er fri! Ennå!», «Hjelp meg, jeg har aids» og «Hvordan kan vi beskytte oss».

Fredrik Brynildsen håper det er mulig å snu den negative utviklingen. Derfor en opp-ned tegning.